PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2005. gada 1. februārī *

Lieta T-57/03

Société provençale d'achat et de gestion (SPAG) SA, Marseļa (Francija), ko pārstāv K. Manhīvs [*K. Manhaeve*], *avocat*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītājs,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv U. Flēgars [*U. Pfleghar*] un G. Šneiders [*G. Schneider*], pārstāvji,

atbildētājs,

citi procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieki un personas, kas iestājušās lietā, –

* Tiesvedības valoda — vācu.

Frank Dann un ***Andreas Backer***, ar dzīvesvietu Frankfurtē pie Mainas (Vācija), ko pārstāv P. Baronikians [*P. Baronikians*], *avocat*,

par prasību atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2002. gada 5. decembra lēmumu lietā R 1072/2000-2 attiecībā uz iebildumu procesu par preču zīmēm "HOOLIGAN" un "OLLY GAN",

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*] un S. Papasavs [*S. Papasavvas*],

sekretārs H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas tika iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2003. gada 20. februārī,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas tika iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2003. gada 12. septembrī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas tika iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2003. gada 12. septembrī,

pēc 2004. gada 28. septembra tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

1 1996. gada 1. aprīlī Franks Dans [*Frank Dann*] un Andreas Bakers [*Andreas Backer*] (turpmāk tekstā — "personas, kas iestājušās lietā") Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija vārdisks apzīmējums "HOOLIGAN".

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 25. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: "apģērbi un galvassegas".

4 1998. gada 31. augustā preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetens] Nr. 65/98.

5 1998. gada 30. novembrī *Société provençale d'achat et de gestion (SPAG) SA* (turpmāk tekstā — "prasītājs") iesniedza iebildumu saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 42. pantu pret pieteikto preču zīmi attiecībā uz visām pieteikumā minētajām precēm, pamatojoties uz tam piederošajām divām preču zīmēm, proti:

— starptautisko vārdisko preču zīmi "OLLY GAN" Nr. 575552, kas attiecināta *inter alia* uz Vāciju, Spāniju, Itāliju un Portugāli, kas aptver *inter alia* apģērbus 25. klasē;

— Francijas vārdisko preču zīmi "OLLY GAN" Nr. 1655245, kas aptver *inter alia* apģērbus 25. klasē.

6 1999. gada 26. maijā personas, kas iestājušās lietā, lūdza prasītāju iesniegt pierādījumus par agrāko pretstatīto preču zīmju faktisko izmantošanu.

7 Ar 2000. gada 15. septembra lēmumu Iebildumu nodaļa apmierināja iebildumu, pamatojoties uz to, ka Francijā un Portugālē pastāvēja sajaukšanas iespēja, saistībā ar konfliktējošo preču zīmju aptverto preču identiskumu un fonētisko, un tā rezultātā, arī konceptuālo attiecīgo vārdisko apzīmējumu līdzību.

8 2000 gada 9. novembrī personas, kas iestājušās lietā, iesniedza ITSB sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu.

9 Ar 2002. gada 5. decembra lēmumu (lieta R 1072/2000-2, turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums") ITSB Apelāciju otrā padome atcēla Iebildumu nodaļas lēmumu.

10 Apelāciju padome pēc būtības konstatēja, ka vidusmēra Francijas vai Portugāles patērētājs zināja parasto angļu vārda "hooligan" nozīmi un rakstību, un izrunāja konfliktējošās preču zīmes dažādi. Apelāciju padome secināja, ka nepastāv vizuāla, fonētiska vai konceptuāla līdzība starp konfliktējošajiem apzīmējumiem un ka līdz ar to nepastāv sajaukšanas iespēja starp konfliktējošajām preču zīmēm.

Lietas dalībnieku prasījumi

11 Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

12 ITSB un personu, kas iestājušās lietā, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par faktisko un tiesisko apstākļu pieņemamību, kas iesniegti Pirmās instances tiesā

Lietas dalībnieku argumenti

13 ITSB sākotnēji norāda, ka apstrīdētā lēmuma likumības izvērtēšanas ietvaros Pirmās instances tiesai nav atkārtoti jāizvērtē faktiskie apstākļi kontekstā ar pierādījumiem, kas tajā iesniegti pirmo reizi. Tā kā prasītājs Apelāciju padomē neapstrīdēja attiecīgo preču identiskumu, preču zīmju izmantošanu, tikai franču un portugāļu tirgu nozīmi un konfliktējošo apzīmējumu vizuālās līdzības trūkumu, un tā kā prasītājs argumentus par attiecīgo agrāko preču zīmju augsto atšķirtspēju pirmo reizi izvirzīja Pirmās instances tiesā, tad šādus jautājumus vairs nevar apskatīt Pirmās instances tiesā, negrozot strīda priekšmetu, kas būtu pretēji Pirmās instances tiesas Reglamenta 135. panta 4. punktam.

14 Prasītājs uzskata, ka arguments par preču zīmes "OLLY GAN" konceptuālo nozīmi ir jau ticis iesniegts ITSB. Prasītājs atstāj Pirmās instances tiesas ziņā jautājumu par jaunu pierādījumu pieņemamību, bet lūdz, lai tāda pati attieksme tiktu ievērota arī pret personu, kas iestājušās lietā, jaunajiem pierādījumiem.

Pirmās instances tiesas vērtējums

15 Regulas Nr. 40/94 63. pants nosaka:

"1. Pret Apelāciju padomes lēmumiem attiecībā uz apelācijām var celt prasības Tiesā.

2. Prasību var celt, pamatojoties uz nekompetenci, būtiska procesuāla pārkāpuma, Līguma vai šīs regulas pārkāpumu vai kāda tiesību akta pārkāpumu saistībā ar to piemērošanu, vai pilnvaru pārsniegšanu.

3. Tiesai ir piekritība anulēt vai grozīt apstrīdēto lēmumu.

4. Prasību var celt jebkura lietas izskatīšanas procesā Apelāciju padomē iesaistītais lietas dalībnieks, ko nelabvēlīgi ietekmējis padomes lēmums.

[..]"

16 Regulas Nr. 40/94 74. pants nosaka:

"1. Lietas izskatīšanas procesa laikā Birojs izskata faktus pēc savas iniciatīvas, tomēr lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīvu pamatu reģistrācijas noraidīšanai, Birojs aprobežojas ar faktu, pierādījumu un argumentu [pamatu un prasību], ko puses [lietas dalībnieki] iesniegušas, pārbaudi.

2. Birojs var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses [lietas dalībnieki] nav iesniegušas laikus."

17 Ir jāatgādina, ka prasību celšanas mērķis Pirmās instances tiesā saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 63. panta 2. punktu ir veikt Apelāciju padomes lēmumu likumības pārbaudi (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2002. gada 12. decembra spriedumu lietā T-247/01 *eCOPY*/ITSB (*ECOPY*), *Recueil*, II-5301. lpp., 46. punkts, un Pirmās instances tiesas 2003. gada 22. oktobra spriedumu lietā T-311/01 *Éditions Albert René*/ITSB — *Trucco* (*Starix*), *Recueil*, II-4625. lpp., 70. punkts un minētā judikatūra). Regulas Nr. 40/94 ietvaros 74. pants nosaka, ka pārbaude ir jāveic, ņemot vērā strīda faktisko un juridisko kontekstu, kā tas nodots izskatīšanai Apelāciju padomē (skat. pēc analoģijas Pirmās instances tiesas 2003. gada 5. marta spriedumu lietā T-194/01 *Unilever*/ITSB (ovālas formas tablete), *Recueil*, II-383. lpp., 16. punkts).

18 Ir arī jāatgādina, ka atbilstoši ITSB instanču funkcionālās turpinātības principam, piemērojot Regulas Nr. 40/94 74. pantu, Apelāciju padomei apstrīdot lēmumu bija jābalstās uz visiem faktiskajiem un juridiskajiem apstākļiem, ar kuriem lietas dalībnieks vai lietas dalībnieki iepazīstinājušas struktūrvienību, kas lietu izskatīja pirmajā instancē, vai arī apelācijas procesa laikā saskaņā ar 74. panta 2. punktu. Apelāciju padomē veicamās pārbaudes apjomu principā nenosaka tikai pēc lietas dalībnieka vai lietas dalībnieku izvirzītajiem pamatiem (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 23. septembra spriedumu T-308/01 *Henkel*/ITSB — *LHS* (*UK*) (*KLEENCARE*), *Recueil*, II-3253. lpp., 29. un 32. punkts).

19 Runājot par faktiskajiem apstākļiem, no Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta izriet, ka lietas dalībniekiem ir laicīgi jāiesniedz ITSB faktiskie apstākļi, uz kuriem tie grasās pamatoties. No tā izriet, ka nekādus apgalvojumus nevar izteikt par ITSB pretlikumībām par tiem faktiskajiem apstākļiem, kas tam nav tikuši iesniegti.

20 Līdz ar to fakti, kas tika minēti Pirmās instances tiesā, bet pirms tam nav bijuši iesniegti kādā no ITSB instancēm, ir jānoraida (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 5. marta spriedumu lietā T-237/01 *Alcon*/ITSB — *Dr. Robert Winzer Pharma* (*BSS*), *Recueil*, II-411. lpp., 61. un 62. punkts, kas apstiprināts

apelācijā ar Eiropas Kopienu Tiesas 2004. gada 5. oktobra rīkojumu lietā C-192/03 P *Alcon*/ITSB, Krājums, I-8993. lpp., Pirmās instances tiesas 2003. gada 6. marta spriedumu lietā T-128/01 *DaimlerChrysler*/ITSB (radiatora režģis), *Recueil*, II-701. lpp., 18. punkts, Pirmās instances tiesas 2003. gada 3. jūlija spriedumu lietā *Alejandro*/ITSB *Anheuser-Busch* (*BUDMEN*), *Recueil*, II-2251. lpp., 67. punkts, Pirmās instances tiesas 2003. gada 4. novembra spriedumu lietā T-85/02 *Díaz*/ITSB — *Granjas Castelló* (*CASTILLO*), *Recueil*, II-4835. lpp., 46. punkts, Pirmās instances tiesas 2004. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-115/03 *Samar*/ITSB — *Grotto* (*GAS STATION*), Krājums, II-2939. lpp., 13. punkts).

21 Attiecībā uz atbilstošajām tiesību normām Pirmās instances tiesa atzīmē, ka Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta *in fine* formulējums nosaka, ka lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīvajiem atteikuma pamatojumiem, ITSB aprobežojas ar pamatu un prasību, ko lietas dalībnieki iesnieguši, pārbaudi. Tādēļ Apelāciju padome, izskatot apelācijas sūdzību par lēmumu, ar kuru tika izbeigts iebilduma process, var pamatot savu lēmumu, tikai ar tiem relatīvajiem atteikuma pamatojumiem, uz kuriem ir atsaucies iesaistītais lietas dalībnieks, un uz saistītajiem faktiem un pierādījumiem, ko lietas dalībnieki ir iesnieguši (skat. Pirmās instances tiesas 2004. gada 22. jūnija spriedumu lietā T-185/02 *Ruiz Picasso* un citi/ITSB — *DaimlerChrysler* (*PICARO*), Krājums, II-1739. lpp., 28. punkts un minētā judikatūra). Kritēriji relatīva atteikuma pamatojuma vai cita noteikuma, uz ko lietas dalībnieki atsaucas, pamatojot savas prasības, piemērošanai dabiski ir daļa tiesisko apstākļu, kas ITSB ir jāpārbauda. Šajā ziņā ir jāprecizē, ka ITSB var lemt par tiesību jautājumu, pat ja to nav izvirzījuši lietas dalībnieki, ja šāda jautājuma atrisināšana ir nepieciešama, lai pareizi piemērotu Regulu Nr. 40/94, ņemot vērā lietas dalībnieku iesniegtos pamatus un prasības. Tādējādi Apelāciju padomē apskatāmie juridiskie apstākļi ietver arī juridiskos jautājumus, kas ir obligāti jāpārbauda, lai novērtētu lietas dalībnieku izvirzītos pamatus, un lai apmierinātu vai noraidītu prasības, pat ja lietas dalībnieki nav snieguši savu viedokli par šiem jautājumiem un pat ja ITSB nav izteicies šajā aspektā. Tāpat, ja tiek apgalvots, ka ITSB ir pieļāvis pārkāpumu, izskatot lietas dalībnieku prasības, kā, piemēram, sacīkstes principa pārkāpumu, šis iespējamais pārkāpums arī pieder pie lietas juridiskā ietvara.

22 No tā izriet, ka tiesiskie apstākļi, kas ir izvirzīti Pirmās instances tiesā, bet kas nav bijuši izvirzīti ITSB instancēs, cik tālu tie attiecas uz tiesību jautājumu, kurš nebija jāatrisina, lai nodrošinātu pareizu Regulas Nr. 40/94 piemērošanu, ņemot vērā lietas

dalībnieku iesniegtos pamatus un prasības, nevar ietekmēt Apelāciju padomes lēmumu likumību par relatīvā atteikuma pamatojuma piemērošanu, jo tie nav daļa no Apelāciju padomē izskatīšanai iesniegtā strīda juridiskā ietvara. Līdz ar to tie nav pieņemami. Savukārt, ja ir jāievēro tiesību norma vai ir jālemj par tiesību jautājumu, lai nodrošinātu pareizu Regulas Nr. 40/94 piemērošanu, ņemot vērā lietas dalībnieku iesniegtos pamatus un prasības, tiesiskie apstākļi, kas attiecas uz šo jautājumu, var tikt izvirzīti pirmo reizi Pirmās instances tiesā.

23 Visbeidzot ir jāprecizē, ka pieņemamības noteikumi attiecībā uz faktiskajiem apstākļiem ir saistoši arī ITSB un personām, kas iestājušās lietā, atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 134. pantam, piedaloties tiesvedībā Pirmās instances tiesā (attiecībā uz personas, kas iestājusies lietā, iesniegtajiem pierādījumiem skat. Pirmās instances tiesas 2004. gada 18. februāra spriedumu lietā T-10/03 *Koubi/* ITSB — *Flabesa* (*CONFORFLEX*), *Recueil*, II-719. lpp., 52. punkts). Attiecībā uz tiesiskajiem apstākļiem personas, kas iestājušās lietā, ir pakļautas tiem pašiem pieņemamības noteikumiem, kas attiecas uz prasītājiem. Pēc būtības procesuālo tiesību vienlīdzības princips pieprasa, ka Pirmās instances tiesā prasītāju un personu, kas iestājušās lietā, rīcībā ir jābūt vienādiem līdzekļiem.

24 Šajā lietā Pirmās instances tiesa atzīmē, ka prasītājs neiesniedza savus apsvērumus Apelāciju padomē. ITSB apgalvo, ka Pirmās instances tiesa vairs nevar izvērtēt jautājumus, kas netika iesniegti Apelāciju padomē, par attiecīgu preču identiskumu, par ģeogrāfiskajiem apgabaliem, par kuriem tika iesniegti pierādījumi par agrāko preču zīmju faktisko izmantošanu, ģeogrāfisko apgabalu nozīmi analīzes veikšanai un konfliktējošo apzīmējumu vizuālās līdzības trūkumu. Šī spriedumu 18. punktā apskatīto iemeslu dēļ šis arguments ir jānoraida.

25 Pirmās instances tiesa uzskata, ka šie jautājumi bija daļa no lietas faktiskā un juridiskā ietvara Apelāciju padomē. Visus šos jautājumus Iebildumu nodaļa apskatīja savā lēmumā, atbildot uz lietas dalībnieku argumentiem vai arī pēc sava ieskata, jo šie jautājumi bija obligāti jāatrisina, lai lemtu par iebildumiem. Līdz ar to Apelāciju

padome noteikti pamatoja, vai arī tai vajadzēja pamatot, savu lēmumu uz visiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, uz kuru pamata bija pieņemts apstrīdētais lēmums. Tādējādi šādi jautājumi var tikt izskatīti pēc būtības Pirmās instances tiesā.

26 Tomēr attiecībā uz agrāko preču zīmju augsto atšķirtspēju gan to rakstura, gan to plašās pazīstamības dēļ, uz ko atsaucas prasītājs, ir jākonstatē, ka, ņemot vērā lietas materiālus par procesu ITSB, prasītājs nekad ITSB nenorādīja uz plašo pazīstamību, ne Iebildumu nodaļā, ne *a fortiori* Apelāciju padomē, jo prasītājs nebija ieradies Apelāciju padomē.

27 Šajā ziņā Pirmās instances tiesa ir konstatējusi, ka agrākās preču zīmes atšķirtspēja un it īpaši tās atpazīstamība ir jāņem vērā, lai novērtētu, vai pastāv sajaukšanas iespēja (Eiropas Kopienu Tiesas 1998. gada 29. septembra spriedums lietā C-39/97 *Canon, Recueil*, I-5507. lpp., 24. punkts, un rezolutīvā daļa). Šajā spriedumā Tiesa sniedza precīzu interpretāciju Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, kas kopumā ir analoģiski formulēts Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam. Turklāt septītais apsvērums Regulas Nr. 40/94 preambulā nosaka, ka sajaukšanas iespējas novērtējums ir atkarīgs no "preču zīmes atpazīstamības tirgū".

28 Tomēr atšķirībā no direktīvas likumdevējs iekļāva Regulā Nr. 40/94 noteikumus par administratīvās iestādes darbību, kas atbild par preču zīmēm, un personu, kas piedalās procesā šajā administratīvajā iestādē, tiesības un pienākumus. Tādējādi saskaņā ar šīs regulas 74. panta 1. punktu *in fine* pārbaude, kas attiecas uz relatīvu atteikuma pamatojumu, ir ierobežota ar lietas dalībnieku iesniegtajiem pamatiem un prasībām. Saskaņā ar šīs regulas 74. panta 2. punktu ITSB var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgie lietas dalībnieki nav iesnieguši laikus. Tā kā augsta atšķirtspēja ir pamats, kas satur faktu un tiesību elementu kombināciju, ir jānošķir, vai ITSB var spriest par lietas dalībnieku argumentiem vai ne, atkarībā no lietas dalībnieku iesniegtajiem pierādījumiem.

29 Pievēršoties, pirmkārt, atšķirtspējai, kas izriet no fakta, ka agrākās preču zīmes ir plaši pazīstamas, Pirmās instances tiesa atzīmē, ka prasītājs ir pamatojies uz šo atšķirtspēju tikai sajaukšanas iespējas izvērtēšanas ietvaros saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

30 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 74. pantu ITSB izskata visus faktus attiecībā uz preču zīmes atšķirtspēju dēļ tās atpazīstamības. Tomēr, ja lietas dalībnieks nav pamatojies uz šādu agrāko preču zīmju atpazīstamību vai iesniedzis pierādījumus par šādu atpazīstamību, ITSB nevar tikt kritizēts par to, ka tas nav spriedis par šo aspektu pēc savas iniciatīvas. Pirmkārt, tā kā preču zīmes atpazīstamība *a priori* ir tīrs pieņēmums, lietas dalībniekiem ir jābūt pietiekami precīziem savos argumentos, lai ITSB varētu pilnībā lemt par to argumentiem. Otrkārt, atpazīstamības novērtēšana principā balstās uz pierādījumiem, kas lietas dalībniekiem ir jāiesniedz. Ja lietas dalībnieks, kas iesniedz iebildumu, vēlās pamatoties uz faktu, ka tā preču zīme ir plaši pazīstama, tam ir jāiesniedz fakti un, ja nepieciešams, pierādījumi, lai ITSB varētu pārbaudīt šādu apgalvojumu patiesumu (Pirmās instances tiesas 2004. gada 22. jūnija spriedums lietā T-66/03 *"Drie Mollen sinds 1818"*/ITSB — *Nabeiro Silveira* (*Galáxia*), Krājums, II-1765. lpp., 32. punkts).

31 Tāpēc Pirmās instances tiesa uzskata, ka ITSB nebija jāizvērtē attiecīgo agrāko preču zīmju atpazīstamība. Šī atpazīstamība nebija daļa no iebilduma, kas tika iesniegts ITSB. Tādējādi prasītāja pamats par tā agrāko preču zīmju atpazīstamību un pierādījumiem, kas uz to attiecas, ir jānoraida kā nepieņemams.

32 Otrkārt, pievēršoties agrākās preču zīmes raksturīgajai atšķirtspējai, Pirmās instance tiesa konstatē, tieši pretēji, ka ITSB bija jāizvērtē šis elements, ja nepieciešams, tad arī pēc savas iniciatīvas, saistībā ar iesniegto iebildumu. Atšķirībā no atpazīstamības, raksturīgās atšķirtspējas izvērtēšanai nav nepieciešami pierādījumi, kas lietas

dalībniekiem būtu jāiesniedz. Turklāt šis novērtējums neuzliek lietas dalībniekiem par pienākumu iesniegt pamatus vai argumentus, lai pierādītu šo raksturīgo atšķirtspēju, jo ITSB pats var noteikt un novērtēt šīs atšķirtspējas pastāvēšanu, ņemot vērā agrāku preču zīmi, ar kuru ir pamatots iebildums.

33 No tā izriet, ka šajā lietā prasītāja agrāko preču zīmju raksturīgā atšķirtspēja sajaukšanas iespējas novērtēšanā bija daļa no tiesiskajiem apstākļiem, lai nodrošinātu pareizu Regulas Nr. 40/94 piemērošanu, ņemot vērā pamatus un prasības, kurus prasītājs iesniedza ITSB. Tā rezultātā prasītāja attiecīgais arguments ir jāizvērtē pēc būtības.

34 Visbeidzot, attiecībā uz faktiskajiem apstākļiem, kas tika pirmo reizi iesniegti Pirmās instances tiesā, ITSB nav identificējis prasības pieteikuma pielikumus, kas ir nozīmīgi attiecībā uz citiem aspektiem nekā agrāko preču zīmju atpazīstamība, kas jau ir noraidīts. Tomēr no lietas materiāliem izriet, ka Pielikumi A7 un A8, kas parāda, ka asociācijas ar huligāna jēdzienu, ko izraisa agrākās preču zīmes "OLLY GAN", jau ir pamanītas, īpaši norāda uz kļūdu Apelāciju padomes vērtējumā tajā ziņā, ka tā konstatēja, ka attiecīgās preču zīmes ir konceptuāli atšķirīgas. Pat ja šie pielikumi pamato apstrīdētā lēmuma tiesisko un faktisko apstākļu kritiku, tie netika iesniegti ITSB. Līdz ar to šie pielikumi nav daļa no lietas faktiskajiem apstākļiem, kas tika iesniegti Apelāciju padomē, un tādēļ nav pieņemami.

35 Tāpat ir jānoraida personu, kas iestājušās lietā, iesniegtie jaunie fakti, proti, meklēšanas rezultāti interneta lapā *Google*, jo šie pierādījumi netika iesniegti administratīvā procesa laikā ITSB. Līdzīgā veidā personu, kas iestājušās lietā, apgalvojums par pieteiktās preču zīmes augsto atšķirtspēju saistībā ar tās plašo izmantošanu ir arī jānoraida, jo šis arguments netika iesniegts ITSB.

Par lietas būtību

Lietas dalībnieku argumenti

36 Pēc prasītāja domām nav strīda par to, ka konfliktējošo preču zīmju aptvertās preces ir identiskas.

37 Prasītājs uzskata, ka konfliktējošie apzīmējumi ir zināmā veidā vizuāli līdzīgi, jo abi satur burtus "ol" un beidzas ar zilbi "gan".

38 Prasītājs norāda, ka apzīmējumi ir fonētiski identiski vai ļoti līdzīgi. Tas apstrīd franču un spāņu vārdnīcu sniegto izrunu, uz kurām atsaucas Apelāciju padome, nozīmi šajā lietā, jo, pirmkārt, franču vārds ir "houligan" un, otrkārt, šo izrunu akadēmiskā daba nav atbilstoša parastam, pat familiāram sarunvalodas vārdam. Konkrētā sabiedrības daļa, t.i., vidusmēra patērētāji, īpaši franču, spāņu un portugāļu patērētāji, lielākoties nerunās angliski. Tā rezultātā nevar pieņemt par pašsaprotamu, ka viņi zinās, kā pareizi izrunāt un rakstīt vārdu "hooligan". Turklāt tie patērētāji, kas runā angļu valodā, to dara ar ļoti izteiktu latīņu akcentu, kas izlīdzina atšķirības konfliktējošo vārdisko apzīmējumu izrunā attiecībā uz aspirēto "h", dubulto "o" vai pauzi starp vārdiem "Olly" un "Gan". Tādējādi abi konfliktējošie apzīmējumi tiek izrunāti ļoti līdzīgi.

39 Prasītājs apgalvo, ka konfliktējošie apzīmējumi ir konceptuāli identiski vai ļoti līdzīgi. Saistībā ar to fonētisko līdzību šie apzīmējumi obligāti atsauc atmiņā to pašu huligāna jēdzienu.

40 Prasītājs uzskata, ka saskaņā ar judikatūru un tiesību aktiem sajaukšanas iespēja ir jo lielāka, ja agrākās preču zīmes raksturīgā atšķirtspēja ir liela. Turklāt attiecīgajām agrākajām preču zīmēm ir augsta raksturīgā atšķirtspēja.

41 Tā kā vidusmēra patērētājam tikai reti ir iespēja tieši salīdzināt konfliktējošās preču zīmes, tad sajaukšanas iespēja ir nodibināta (Pirmās instances tiesas 2003. gada 15. janvāra spriedums lietā T-99/01 *Mystery drinks*/ITSB — *Karlsberg Brauerei* (*MYSTERY*), *Recueil*, II-43. lpp.).

42 Pakārtoti, ņemot vērā nepieņemamības argumentu, kas tika izvirzīts pret argumentu par konfliktējošo apzīmējumu vizuālo līdzību, ITSB uzskata, ka apzīmējumi ir atšķirīgi, izņemot elementus "ol" un "gan".

43 Personas, kas iestājušās lietā, apgalvo, ka starp attiecīgajiem apzīmējumiem nav vizuālas līdzības. Pieteiktā preču zīme sastāv no viena vārda un satur dubulto "o" kā tās dominējošo elementu, bet agrākas preču zīmes sastāv no diviem vārdiem un satur "oll" kā to dominējošo elementu.

44 ITSB apgalvo, ka konfliktējošie apzīmējumi ir fonētiski atšķirīgi. Angļu vārds "hooligan" tiek saprasts visā Kopienā un it īpaši Francijā, kur tas ir kļuvis par daļu no valodas, galvenokārt ar tā lietošanu saistībā ar futbolu. Vārdu raksturo angļu izruna vai vismaz diezgan līdzīga izruna. Tādēļ pastāv skaidras fonētiskas atšķirības starp konfliktējošajiem apzīmējumiem, it īpaši attiecībā uz pirmās zilbes izrunu un pauzi starp diviem vārdiem, kas ir agrākās preču zīmes.

45 Personas, kas iestājušās lietā, uzskata, ka nepastāv arī nekāda fonētiska līdzība. Vārds "hooligan" ir zināms un parasts Francijā, kaut arī ar nedaudz atšķirīgu rakstību, un Spānijā tas tiek izrunāts pareizā angļu valodā. Tādēļ vārdi "hooligan" un "Olly Gan" sastāv no atšķirīgām vokāliskām kombinācijām, proti, attiecīgi [u-i-ä] un [o-i-a], un satur toniskos akcentus dažādās vietās, proti, attiecīgi uz pirmās zilbes un uz otrā vārda. Papildus tam pauze starp diviem vārdiem, kas sastāda agrākas preču zīmes, ir pietiekama fonētiska atšķirība.

46 ITSB apgalvo, ka, tā kā agrākajām preču zīmēm nav nozīmes, tad starp konfliktējošajiem apzīmējumiem nevar būt nekāda konceptuālā līdzība. Tāpēc ka vārdi "hooligan" un pat "houligan" ir plaši pazīstami un starp attiecīgajām preču zīmēm pastāv vizuālas un fonētiskas atšķirības, konkrētā sabiedrības daļa nevar sajaukt vārdu "hooligan" ar vārdiem "Olly Gan" (Pirmās instances tiesas 2003. gada 14. oktobra spriedums lietā T-292/01 *Phillips-Van Heusen*/ITSB — *Pash Textilvertrieb und Einzelhandel* (*BASS*), *Recueil*, II-4335. lpp.).

47 Lietā iestājušās personas uzskata, ka starp attiecīgajām preču zīmēm nepastāv konceptuāla līdzība. *OLLY GAN* tiek uztverts kā vīrieša vārds un uzvārds un tiek saprasts kā dizainera vārds, kas ir parasta prakse apģērbu jomā, kas izslēdz citas asociācijas. Vārds "hooligan" tiek plaši lietots franču, itāļu, portugāļu un spāņu tekstos. Tādēļ nevar notikt nekāda konceptuāla sajaukšana.

48 ITSB apgalvo, ka, tā kā ir nepieciešams ņemt vērā tikai agrāko preču zīmju vidusmēra atšķirtspēju, tad atšķirības starp konfliktējošajiem apzīmējumiem izslēdz jebkādu sajaukšanas iespēju (iepriekš 41. punktā minētais spriedums *MYSTERY*).

49 Personas, kas iestājušās lietā, nepiekrīt, ka agrākās preču zīmes ir īpaši pazīstamas.

Pirmās instances tiesas vērtējums

50 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi nereģistrē, ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību [sabiedrībai pastāv sajaukšanas iespēja] tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme.

51 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru preču vai pakalpojumu komerciālās izcelsmes sajaukšanas iespēja ir jāvērtē visaptveroši, atbilstoši tam, kā konkrētā sabiedrības daļa uztver apzīmējumus un preces vai pakalpojumus, un ņemot vērā visus uz konkrēto lietu attiecināmos faktorus, it īpaši savstarpējo saistību starp apzīmējumu līdzību un apzīmēto preču vai pakalpojumu līdzību (skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-162/01 *Laboratorios RTB*/ITSB — *Giorgio Beverly Hills* (*GIORGIO BEVERLY HILLS*), *Recueil*, II-2821. lpp., 29.–33. punkts un minētā judikatūra).

52 Attiecībā uz konkrētās sabiedrības daļas definīciju šajā lietā visi lietas dalībnieki piekrīt, ka to veido vismaz vidusmēra franču un portugāļu patērētāji.

53 Ir jākonstatē, ka attiecīgo preču zīmju aptverto preču identiskums Pirmās instances tiesā netiek apstrīdēts.

54 Runājot par konfliktējošo apzīmējumu līdzību saskaņā ar judikatūru attiecībā uz konfliktējošo apzīmējumu vizuālo, fonētisko un konceptuālo līdzību sajaukšanas iespējas visaptverošajam vērtējumam ir jābalstās uz šo apzīmējumu radīto kopējo

iespaidu, it īpaši ņemot vērā to atšķirīgos un dominējošos elementus (Eiropas Kopienu Tiesas 1997. gada 11. novembra spriedums lietā C-251/95 *SABEL, Recueil*, I-6191. lpp., 23. punkts, un Eiropas Kopienu Tiesas 1999. gada 22. jūnija spriedums lietā C-342/97 *Lloyd Schuhfabrik Meyer, Recueil*, I-3819. lpp., 25. punkts). Nosakot vizuālās, fonētiskās un konceptuālās līdzības līmeni, vajadzības gadījumā ir arī jānovērtē nozīme, kas ir jāpiešķir šiem dažādajiem elementiem, ņemot vērā attiecīgo preču un pakalpojumu kategoriju un apstākļus, kādos tie tiek komercializēti (iepriekš minētais spriedums *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, 27. punkts).

55 Šajā lietā vispirms attiecībā uz konfliktējošo apzīmējumu vizuālo līdzību Apelāciju padome apstiprināja Iebildumu nodaļas vērtējumu, ka šie apzīmējumi ir vizuāli atšķirīgi (apstrīdētā lēmuma 20. punkts). Prasītājs tikai apgalvoja, ka konfliktējošajiem apzīmējumiem burti "ol" un pēdējā zilbe "gan" ir kopēji.

56 Pirmās instances tiesa atzīmē, ka vizuāla līdzība aprobežojas ar tiem kopējiem elementiem, kurus ir izvirzījis prasītājs. Tomēr konfliktējošajiem apzīmējumiem ir būtiskas vizuālas atšķirības. Agrākās preču zīmes sastāv no diviem vārdiem, kas sākas ar "o", satur dubulto "l" un "y". Reģistrācijai pieteikto preču zīmi veido viens vārds, kas sākas ar "h", satur dubulto "o" un "i"". Tādēļ ir jāsecina, ka Apelāciju padome pareizi uzskatīja, ka konfliktējošie apzīmējumi ir vizuāli atšķirīgi.

57 Attiecībā uz konfliktējošo apzīmējumu fonētisko līdzību Apelāciju padome konstatēja, ka to izruna spāņu un franču vārdnīcās ir atšķirīga. Tiesas sēdē ITSB apgalvoja, ka Apelāciju padomei bija "iekšējas" zināšanas par izrunu dažādās valodās saistībā ar tās locekļu dažādajām tautībām. Apelāciju padome arī uzskatīja, ka, tā kā vidusmēra franču un portugāļu patērētāji zina vārda "hooligan" nozīme saistībā ar futbolu, tie arī zina šī vārda izrunu. Pauze starp vārdiem, kas ir agrāko preču zīmju izrunā, bet nav pieteiktajā preču zīmē, ir papildu fonētiskā atšķirība (apstrīdētā lēmuma 21. un 22. punkts).

58 Pirmās instances tiesa atzīmē, ka ir grūti noteikt ar pārliecību, kā vidusmēra patērētājs izrunās svešvārdu savā dzimtajā valodā. Pirmkārt, nav pilnīgi skaidrs, ka šis vārds tiks uztverts kā svešvārds, it īpaši šajā lietā, kur ir runa par franču patērētājiem, vārda rakstība ir transformēta atbilstoši mērķa valodai. Tādēļ angļu vārds "hooligan" franču valodā pastāv kā "houligan". Otrkārt, pat ja vārds tiek uzskatīts par svešvārdu, tas nevar tikt izrunāts tādā pašā veidā kā oriģinālajā valodā. Pareiza izruna tāda kā oriģinālvalodā prezumē ne tikai zināšanas par izrunu, bet arī spēju šo attiecīgo vārdu pareizi izrunāt. Treškārt, sajaukšanas iespējas novērtēšanas ietvaros būs vēl jākonstatē, ka vairākumam konkrētās sabiedrības ir šī spēja.

59 Šajā ziņā gan ITSB pirmajā instancē, gan Apelāciju padomē principā var ņemt vērā konkrētās sabiedrības valodas vārdnīcas, pat ja lietas dalībnieki ar tām nav iepazinušies, jo principā tās *a priori* uztveramas kā vispār zināmi elementi. Vārdnīcas sniedz atbilstošo norādi par pareizo attiecīgā vārda izrunu mērķa valodā, kaut arī nav nekādas garantijas, ka šāda izruna tiek lietota sarunvalodā. Turklāt ar zināšanām, kas ir dažādu ITSB instanču rīcībā, jo to darbinieki vai locekļi ir dažādu tautību cilvēki, var apstiprināt informāciju, lai noteiktu vidusmēra patērētāja izrunu.

60 Attiecībā uz to, vai konkrētā sabiedrība fonētiski atpazīst vārdu "hooligan", Apelāciju padome pareizi konstatēja, ka sabiedrība zina šo vārdu dēļ tā asociācijas ar futbolu. Tā arī pareizi konstatēja, ka pirmā zilbe franču valodā tiks izrunāta kā "u[ou]". Apelāciju padome pamatoti uzskatīja, ka franču patērētāji bija pazīstami vai nu ar angļu vārdu "hooligan" un ar to saistīto pamata izrunu, vai nu ar franču vārdu "houligan", kā to var atrast franču vārdnīcā, uz kuru atsaucās apstrīdētajā lēmumā. Savukārt daļa no konkrētās franču sabiedrības, kas nezina franču vārdu un izrunā angļu vārdu franciski, neraugoties uz to acīmredzamo ārzemju izcelsmi, ir domājams diezgan maza. Tātad kaut arī patskaņi "ou" un "o" ir tuvi, tie sastāda fonētisko

atšķirību starp konfliktējošajām preču zīmēm. Attiecībā uz portugāļu patērētājiem Apelāciju padomes argumentāciju vājina fakts, ka tā kļūdaini pamatojās uz spāņu valodas vārdnīcu, kurai nav sakara ar portugāļu patērētāju sarunvalodu. Tomēr Apelāciju padomei bija taisnība, konstatējot, ka agrākās preču zīmes sastāvēja no diviem vārdiem, bet pieteiktā preču zīme sastāvēja no viena vārda, un tas sastādīja vēl vienu atbilstošu fonētisku atšķirību starp konfliktējošajām preču zīmēm.

61 Tomēr Pirmās instances tiesa atzīmē, ka nekas nenorāda uz to, ka pieteiktās preču zīmes zilbi "li" un agrāko preču zīmju zilbi "ly" konkrētā sabiedrība izrunā atšķirīgi. Tāpat, neraugoties uz to, kā tās tiek izrunātas, zilbi "gan", kas ir kopīga konfliktējošajām preču zīmēm, konkrētā sabiedrība uztvers kā identisku. Nekas arī nenorāda uz to, ka pieteiktās preču zīmes burts "h" un atšķirība toniskajā akcentā, kad konfliktējošās preču zīmes tiek izrunātas angliski, ļaus konkrētajai franču un portugāļu sabiedrībai fonētiski diferencēt konfliktējošās preču zīmes, kā šī sabiedrība tās izrunā.

62 Rezumējot, fonētiskās līdzības ir stiprākas nekā atšķirības un preču zīmes "HOOLIGAN" un "OLLY GAN" patiešām satur fonētiskās līdzības atbilstoši konkrētās sabiedrības daļas uztverei. Tādējādi Apelāciju padome pieļāva kļūdu novērtējumā, konstatējot, ka konfliktējošās preču zīmes vidusmēra franču un portugāļu patērētāju uztverē ir fonētiski atšķirīgas.

63 Visbeidzot, attiecībā uz konfliktējošo apzīmējumu konceptuālo līdzību Apelāciju padome uzskatīja, ka, tā kā Iebildumu nodaļas lēmumā šī līdzība bija balstīta tikai uz fonētisko līdzību, tad no fonētiskās līdzības trūkuma izrietēja tas, ka nepastāvēja konceptuālā līdzība.

64 Tā kā šī argumentācija tika balstīta uz pieņēmumu, kas iepriekš tika atzīts par kļūdainu, tad Pirmās instances tiesa arī konstatē, ka apstrīdētais lēmums šajā ziņā ir kļūdains.

65 Tomēr Apelāciju padomes secinājums par konfliktējošo preču zīmju konceptuālo atšķirību ir pareizs.

66 No vienas puses, pieteiktā preču zīme pēc savas būtības neapšaubāmi ir balstīta uz huligāna jēdzienu. Papildus tam netiek apstrīdēts tas, ka šis jēdziens ir pazīstams vidusmēra franču un portugāļu patērētājiem, it īpaši saistībā ar futbolu. Tātad konkrētā sabiedrības daļa pieteikto preču zīmi sapratīs un pielīdzinās šajā nozīmē. No otras puses, agrāko preču zīmju vārdi *a priori* neko nenozīmē un pirmām kārtām tie atgādina vārdu un uzvārdu. Šāda koncepcija ir plaši izplatīta apģērbu sektorā, tādēļ konkrētā sabiedrība to pilnībā tā arī pieņems un agrākās preču zīmes saglabās atmiņā ar šādu nozīmi. Asociācijas starp agrākajām preču zīmēm un huligāna jēdzienu konkrētās sabiedrības daļas uztverē varētu rasties netieši un tikai fonētiskā ziņā. Tomēr šādas asociācijas būtu balstītas uz jau iepriekš esošu konfliktējošo preču zīmju sajaukšanu dēļ to fonētiskās līdzības. Turklāt agrāko preču zīmju vizuālā uztvere uzreiz distancētu huligāna jēdzienu un šīs preču zīmes. Tādējādi Apelāciju padome pareizi konstatēja, ka parasti apģērba vienības pirkšana ietver vizuālu preču zīmju novērtēšanu. Tādēļ vidusmēra patērētājs atcerēsies agrākās preču zīmes atbilstoši vārda un uzvārda koncepcijai.

67 Šajā argumentācijas stadijā ir jāizvērtē prasītāja arguments par to, ka agrākajām preču zīmēm ir augsta raksturīgā atšķirtspēja. Kā tas tika iztirzāts iepriekš, agrākās preču zīmes ir sastādītas tā, lai konkrētā sabiedrības daļa tās uztvertu kā vārdu un uzvārdu. Šī koncepcija tiek plaši lietota apģērbu sektorā. Turklāt nekas nenorāda uz to, ka izvēlētais vārds un uzvārds varētu tikt uztverts kā īpaši nozīmīgs konkrētas

sabiedrības daļas uztverē. Tādēļ nevar apstiprināt, ka agrākajām preču zīmēm būtu augsta raksturīgā atšķirtspēja.

68 Līdz ar to konfliktējošo apzīmējumu kopējās līdzības novērtēšanas kontekstā Pirmās instances tiesa uzskata, ka Apelāciju padome, neraugoties uz kļūdu novērtējumā par fonētisko līdzību, pareizi konstatēja, ka apzīmējumu vizuālā atšķirība un konceptuālās līdzības trūkums noveda pie līdzības trūkuma starp šiem apzīmējumiem.

69 Vispārēji vērtējot konfliktējošos apzīmējumus, Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 23. punktā tādējādi pareizi konstatēja, ka konkrētā sabiedrības daļa visticamāk nejauks pieteikto preču zīmi ar agrākajām preču zīmēm, it īpaši apģērbu jomā.

70 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

71 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB un personu, kas iestājušās lietā, prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pirrung Forwood Papasavvas

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā, 2005. gada 1. februārī.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

J. Pirrung